

EN-NUR

Allah Teâlâ'nın aydınlık, parlaklık manalarına gelen bir ism-i şerifidir. Her çeşit zulmetin zıddıdır. Kur'an-ı Kerîm'de nurla ilgili bir çok ayetler mevcuttur. İman, Kur'an, İslâmiyet ve peygamberler -aleyhimüsselam- velhasıl zulmeti def eden şule, ışık anlamlarındadır.

Nur, dünyevi ve uhrevi olmak üzere iki çeşittir. Dünyevi olanı da kendi içinde ikiye ayrılır, biri envâr-ı ilâhiyeden inkişaf eden nurdur, akıl ve Kur'an gibi; ikincisi görmeye hissedilir ki, nurlu cisimlerden ibarettir, güneş, ay ve yıldızlar gibi.

Uhrevi nur, "Mümin erkeklerle mümin kadınları, önlerinden ve sağlarından, (amellerinin) nurları aydınlatıp giderken gördüğün günde, (onlara): Bugün müjdeniz, zemininden ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacağınız cennetlerdir, denilir. İşte büyük kurtuluş budur" ¹ ayet-i kerîmesinde beyan edilen nurdur. Âlemin manen aydınlığına sebep olan Hz. Peygamber S.A.V.'e de Nur denir.

Allah (c.c), güneşi maddi âlemimize faydalı olması, tehlikeleri göstermesi için bir nur olarak bahşettiği gibi, manevi âlemimize de yine faydalı şeyleri sezme ve tehlikeli şeyleri görmek için iman nurunu ihsan buyurmuştur. İman bir nurdur. İman nuru, Kur'an, hadis nuru, marifetullah nuru, ilim nuru, esma-i ilâhî nuru, Habib-i Zîşan (s.a.v)'in nuru, şeriat nuru, tasavvuf nuru ve dolayısı ile müminin salih amellerinin nuru, tefekkür ve irfan gözüyle elde edilen nur, bu ve benzeri nurlar akıl nuru ile birleştiğinde biiznillah insanın maddesini de manasını da nurlandıracaktır.

Aklı göze benzetecek olursak, Kur'an ve iman onun ziyasıdır. Nasıl ki ışık olmadan göz göremez ve ışıktan yararlanmak için de mutlaka göz lazımsa, yani bu iki nurun birleşmesiyle maksat hasıl oluyorsa; aynı bunun gibi zahir ve batın nur-i ilahî'nin tecellileri ile de tehlikeleri görüp tedbir alarak, faydalı, değerli şeyleri de görerek, sezerek dünya ve ukba zulmetinden korunmak mümkündür biiznillah.

Nurlu bir hayat, nurlu bir ölüm, nurlu bir berzah, nurlu bir mahşer, nurlu bir sırat ve neticede nurlu âlemlere, asli vatanımıza, nurlu cennetlere vasil oluruz inşaallah.

Nurlu ameller nuru çeker; nursuz ameller de zulmeti çeker. Efendimiz (s.a.v), bir hadis-i şeriflerinde ümmetini nasıl tanıyacakları sorulduğunda cevaben "Onları nurlarından tanıyacağım. Abdest uzuvları pırıl pırıl parlayacak. Bir de alınlarında secdenin nuru parlayacak." buyurmuşlardır.

Her bir salih amel, her güzel ahlak, Rabb'ül âlemin'e duyulan saygı ve tazim, zikir, şükür, ilim ve irfan, velhasıl Rabb'ül âlemin'in razı olacağı her türlü değerli amel ve niyetler nuru çeker, Mevlâ'nın nur isminin zuhuratına sebebiyet verir. Ve umulur ki bu nurlar zinciri, sahibini nurlu cennetlere, nurlu mekânlara çeker de hakikat tahakkuk eder biiznillah. Böyle olacağını Rabbimizin ayetlerinden, Efendimiz (s.a.v)'in nurlu beyanlarından öğreniyoruz.

"Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter. Peygamberi ve Onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların önlerinden ve sağlarından (amellerinin) nurları aydınlatıp gider de, "Ey Rabbimiz! Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kadirsin" derler." ²

"Mümin erkeklerle mümin kadınları, önlerinden ve sağlarından, (amellerinin) nurları aydınlatıp giderken gördüğün günde, (onlara): Bugün müjdeniz, zemininden ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacağınız cennetlerdir, denilir. İşte büyük kurtuluş budur." ³

"Ey insanlar! Şüphesiz size Rabbinizden kesin bir delil geldi ve size apaçık bir nur indirdik." ⁴

Bu ve benzeri birçok ayetten anlaşılıyor ki, Kur'an insanlar için bir nurdur, bununla beraber ayette de geçtiği gibi salih ameller ve baştan beri izaha çalıştığımız pek çok nur

¹ Hadid:12

² Tahrîm:8

³ Hadid:12

⁴ Nisa:174

membaları, kulları nurlandırmak ve nurlu âlemlere nurlarla gidebilmemiz için Mevlâ'nın ayrı bir lütf-u ilâhîsidir.

"...Gerçekten size Allah'tan bir nur, apaçık bir kitap geldi. Rızasını arayanı Allah onunla kurtuluş yollarına götürür ve onları iradesiyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır, dosdoğru bir yola iletir." ⁵

Yukarıdaki ayet-i kerîmede Yüce Mevlâ, Kur'an'ı nur olarak tanıtıyor. Kur'an'dan evvelki devir olan cahiliyye devrini de zulmet devri olarak nitelendiriyor. Devir hangi devir olursa olsun, Kur'an'ın aydınlatmadığı bir hayatın karanlık olduğu apaşık anlaşıyor bu ayetlerden.

Zulmeti ve zulmette olup olmadığımızı nasıl tespit edeceğiz? Bunun cevabını, yani nelerin zulmet olduğunu yine ayet ve hadislerin ışığıyla fark edeceğiz. Nasıl ki gecenin karanlığında tehlikelerden korunmamız için ışığa ihtiyacımız varsa, o ışıkla zararlı şeyleri görüp tedbir alır ve ihtiyaçlarımız olan yararlı şeyleri de temine say edersek; aynen bunun gibi Kur'an, iman, sünnet, akıl, ilim nurları ile zulmetin, günahların akıbetimizi nasıl bir tehlikeye atacağını, azaba sebebiyet vereceğini ve bunların neler olduğunu rahatlıkla görüp idrak ederiz biiznillah.

Allah'ın nurunu irfan ehli şuna benzetirler ki, elektrik enerjisi mevcut iken nasıl yararlanmak için bir düğmeye basmak gerekiyorsa, Allah'ın nuru da bütün âlemleri kaplamıştır ve ondan da faydalanmak için düğmeye basmak gerekir.

"Allah, göklerin ve yerin nûrudur..." ⁶ ayeti bunun ispatıdır. Bu nuru, kâinatı kendisi için yarattığı, her şeyi emrine musahhar kıldığı insan için lutfetmiş ve envâr-ı nurunu insanın emrine musahhar kılıp faydasına sunmuştur. Bu envâr-ı nurdan yararlanmak için insana düşen sadece düğmeye dokunmak; ferasetle görüp, düğmeleri tespit edip nurların zuhuruyla çalışmaktır.

İmana, şalter diyebiliriz, imana çok dikkat etmek gerekir. Şalter kapalı ise hiçbir yere elektrik gitmeyeceği ve başka düğmelerin arızalı olmaması fayda vermeyeceği gibi, imanın olması ve sağlam olması gerekir. Bundan sonra diğer düğmeler kontrol edilir ve arıza varsa giderilir. Şalter yani imanın sağlamlığından emin olununca bütün evi aydınlatmak için bütün düğmelere basmak gerekir, yani imanın gereği mükellef olduğumuz ayrı ayrı düğmeler misali bütün ilahi emirleri birer ubudiyet vazifesi olarak algılayıp uygulamak gerekir.

Namaz, oruç, infak, ilm-i ilâhî, esma-i hüsnanın her bir tecellisi, güzel ahlak, Rabb'e teslimiyet, emirlere riayet, yasaklardan ictinab, sünnet-i seniyyeye ittiba, sabır, şükür, zikir, cihad ve Allah (c.c)'in değer verip bildirdiği daha pek çok güzellikler adeta ayrı ayrı birer düğme gibi, bizden dokunurcasına cüz'i bir fedakârlık bekliyor. Biz eğer bu kadarcık külfete katlanır, nurlarının inkişafının zuhuruyla gayret edersek, umulur ki hayatımız da, memadımız da, ukbâmız da nurun alâ nur olacaktır. Böylece bizi de, bize ait âlemleri de nurlandıracağını Rabbimiz haber veriyor.

Nasıl ki Halık ismi ile halk etti, nasıl ki Hayy ismi ile hayat bahşetti, nasıl ki Rabb ismi ile bedenimizi ve ruhumuzu terbiye etti, nasıl ki Basir ismi ile görme, Semi' ismi ile işitme, Kelâm ismi ile konuşma gibi birçok esmasının tecellileri ile bizi kuşattı; nur arayan, nurlanmak isteyen ve nurlanmaya sebebiyet verecek amellere tevessül ederek anlatılan nurların peşine düşenlere de Nur ism-i şerifi ile tecelli ederek o kullarının üstünde nurlarını tamamlayacaktır inşallah. Rabbimizden niyaz ederiz, bizi de bu nurlu zümreye dâhil eylesin. Âmin.

Nurun zıddı zulmettir, zulmet aşikârdır. Kur'an'dan, peygamberden, dinden, diyanetten, ilimden, irfandan bîhaber yaşamak, nursuz bir hayat zifiri karanlıktır, bunun adı zulmettir. Bunu da yine Kur'an-ı Kerîm'de muhtelif ayetlerde Rabbimiz bildiriyor:

"Allah, kullarına bir zulüm dileyecek değildir" ⁷

"Onlara Allah zulmetmedi; fakat onlar kendilerine zulmediyorlar" ⁸

Adem a.s.'ın münacatında, "Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik" ⁹ demesi yapılan hatanın nefse zulüm olduğunu gösteriyor. Yunus a.s. da günah işleyip kendine

⁵ Maide:15,16

⁶ Nur:35

⁷ Mümin:31

⁸ Âl-i İmran:117

zulmettiğini ikrar ediyor: "...Nihayet karanlıklar içinde: "Senden başka hiçbir tanrı yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!" diye niyaz etti"¹⁰. Peygamber Efendimiz S.A.V., Hz. Ebubekir Efendimiz R.A.'a öğrettiği bir duada " ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا "

كَثِيرًا " ¹¹ diyerek her bir hatanın nefse zulüm olduğunu bildiriyor.

Demek ki, gerek cehalet, gerek gaflet gerekse beşeriyet icabı işlenen günahlar insanın kişinin kendisine yapmış olduğu birer zulüm oluyor. İman yoksa veya arızalı ise, o insan bütünüyle zulmet içindedir, nurdan eser yoktur, çünkü şalter kapalı. İman mevcut olduğu halde gaflet, cehalet ve nefsin aldatması sonucu insan yine kendine çok zulmeder. Dileriz Mevlâ'dan, zulüm yollarını kapatıp nur yollarını açmayı, nurun inkişafına sebebiyet verecek düğmeleri tespit edip o düğmelere basarak madde ve mânâ nurlarına kavuşup nurlarla bezenmeyi nasip etsin. Âmin.

---

⁹ A'raf:23

¹⁰ Enbiya:87

¹¹ Buharî, Ezan, 149, Deavat, 16